

Uppt. av Bunde Ben Lersjö

Anmärkingar:

efter Karl E. Slugg

förgörning
lappor o. papper
döda, ordvård,
ordskatt.

i Sundsvall.

Medelpad

En kvinna, som flyttat in till Sundsvall, som att bo i samma hus som en gammal kvinna. Av någon anledning blev denna ond på henne och beslut att skada henne. För den skull begav sig den gamla till en klok kvinna och fick av denna något, troligen någon sorts pulver, som skulle läggas i trappan, som ledde upp till den

15 sid.

nyinflyttades rum. ¹⁷⁵¹ Hon gjorde så, men den
som råkade ut för olycket var en karl, som
först kom att gå i trappan. Denne blev
mycket sjuk, fick feber samt svåra utslag
på kroppen. Detta varade länge, men så
såkte man en klack. Innan den klack på
de honan, sade man, att man hade råkat
ut för något, som var utlagd för en annan
människa, vilken alldeles säkert skulle
ha dött, om hon råkat ut för det.

1751

LUNDS UNIVERSITETS

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESAMLING,
FOLKMINNESARKIV5. 3
II, 107Uppt. av *Bonde Bondesjö*

Anmärkingar:

efter *Karl E. Hugg*i *Sundvall.**Medelpad.*

Berättarens faster hade en gång köpt en
 bra nyjälkko av en finska, som liksom hon
 själv bodde på Brännan utanför Sundvall.
 Finstern var en elak människa, och hon ville
 gärna ha tillbaka koen. Så hände det en dag,
 då hon skulle hem från betet, att den inte
 ville gå till sitt nya hem, utan tillbaka till
 finskan i stället. Flera körlar måste hjälpa
 till att draga hem henne, och fast de användes

de sig mycket, som det med benapp vid de fång
nem som. Under tiden stod fästman och skratta-
de åt dem av alla krafter. Så fortgick det ganska
länge. Men en dag som det en lappgumma, som
silde bostran, till berättarens fester, som be-
slogade sig för denna, och talade om, hur det
var med som samt med lappgumman om händelse.
Lappgumman tyckte att det var utökat, men
hon gick ned till stranden och letade ut på
en liten rund som för bisekten, som var mit
till fångerna. Traligen läste hon något över den
sak. Hon lämnade den till berättarens fester,
och sade, att hon skulle sticha med den vä-
garstans i ett hål i häset framför som. Och
när hon sedan fäst nem som utanför lada-
gården, skulle hon mit framför denna
branta av sig halsduk, som hon var på

1751
svendet samt kända ut den i fex svablen, (ett
5.5
yfterrum till ladugården, där hö, potatis o. korn väx-
tes) så att hon fick gå över den, då hon gick in
i ladugården. Så skulle hon gå varje gång
hon tog in en ny hö i ladugården. Så gjorde
hon, och den gamla ägarinnan fick sedan
icke mera någon makt över hon. Hon
såg sedan ders alltid gå till till ladugår-
den, fast det var långt till denna från den plats,
där de ställes från de övriga böna.

1751

LUNDS UNIVERSITETS

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

FOLKMINNESAMLING.

6. II, 108

6

Uppt. av *Bunde Bundefer*

Anmärkingar:

efter *Karl E. Hugg*i *Sundsvall**Medelpad*

Tjänsten på Brännan (se fäng. ber.) var mycket rofylld.
 En gång hade man krammit i del med en lots. Han
 lade ut någonting för att skada honom. Antagligen
 var det någon sorts pulver. Men icke han, utan hans
 barn rälsade ut för att det. De fingo förfärliga utslag
 och intet botemedel hjälpte. Men folket började
 tala om, att det var tjänsten som hade föroarsat ut-
 slaget. Till sist fick man njäva på det. Då flyttade
 man från ön. Men då blev barnen friska så att
 det syntes tydligt, att man varit orsak till utslaget.

1751

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

F. II, 109

Uppt. av *Bonde Bondesen*efter *Karl E. Sligg*i *Sundvall**Medelpad.*

Anmärningar:

Bromän har fått sitt namn efter Bromer, sin förste bebyggare. Där man fordom haft sin gård, finnes det en stor jämn upphöjd gräsplan. Från denna gräsplan leder en måddig allé av vildiga popplar ned mot havet. Några bärplåckerskor hade en gång gåts vilse och kommit till denna allé. Där kommo de ut för en massa vitklädda skepnader, som stode runt omkring dem. De stannade och bär-

1751
nad, men så försvaras skeppaderna. ⁸Flora
andra ha råkat ut för samma äventyr. Det
ansågs vara tjänstefolk från Bremers tid,
som visade sig där.

1751

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSÄMLING.

9. II, 110 9

Uppl. av *Kunde Bandersten*efter *Karl E. Nigg*i *Sundvall**Medelpad.*

Anmärkingar:

Då i Sundvalls Torv som är, som på denna
 varit en gammal kyrkogård. En dam gick
 där en gång mitt på dagen. Rätt som det var,
 gick hon syn på en sorgslätt kvinnan.
 Denna pekade med fingret rakt på henne,
 men sedan församman hon så småningom
 i sinna. - Dammen blev sjuk en tid efter
 at.

Uppt. av *Bunde Bunderfen*

Anmärkingar:

efter *Karl E. Sligg.*

i *Sundvall*

Medelpad.

En greve, som bodde på Harselbacken
utanför Sundvall lede ett mycket agudaktigt
liv. Han hade även förtärligt sig åt djävulen.
När han dog och skulle begravas, blev det på
begravningsdagen ett förfärligt oväder. Ett
gräsligt buller och larm uppstod i sorge-
huset, och man såg ett fryspar som
lyfte av eldflamma och med djävulens sjö
som brusk höra upp till sorgeluset tak.

Då till det nämnda åstämnet på stund, som
sedan sprängde det med järn allén och järnsom
i den nedre delen av denna, grevens lik
hade emellertid järnsommit. - En bäck,
som flyter vid gården kallas efter honom
för Grevens bäcken.

1751

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESAMLING.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESAMLING.

12.

12

II, 112

Uppt. av *Bunde Bunderjan*

Anmärkingar:

efter *Karl G. Hägg*i *Sundsvall.**Medelpad.*

En pryke i Sundsvall, som sett och ansett,
 fick i väntet se en gräsligt stympad figur. Men
 man och den varo avslutna och huvudet varit
 bortsletet. Han sprang försiktigt hem och tullede
 om, vad han sett. Samma dag skulle han
 gå med vagn till sin fader i en fabrik. Då
 passerade han sjöns i en ren och drags upp
 till taket och stympades precis så, som han
 sett figuren i väntet vara stympad.

1751

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

15 13
II/13

Uppt. av *Bunde Bunderfen*

Anmärkingar:

efter *Karl E. Kligg.*

i *Sundsvall*

Medelpad.

[Utspråk öfver] ord.

Ge'er, innan blun bummer!

"Glutad bal," så Tristedt, när man dansa i
parstun.

"[hå] kurr," så Kasper, när han så' en naken kurr.

"Skurkst," så Rydingen, när krusa sprang
ihull'en i portgängen.

"Go' mat," så Jan, när han dansa i båtstäm.

"Pang," så Granander.

"Msta dejfar kurr," så Glasballe.

Uppt. av *Bunde Bunderjer*

efter *Karl E. Slagg.*

i *Sundvall.*

Anmärkingar:

a, b, c, d, e.

Ordstav ö Talesätt.

1) "Stängt!" sa' *Östborn.*

2) "Gätt," sa' *Marken, (de barna fös).*

3) Tro om *Kran* känner va' de' vä'ken? (yttrandet
säger ha fällt ar *kustring*, som föts *Thorsvink*, de' manna
som *boita.*

4) "De' ä' gjört som gjört," sa' *han*, som *färsa* sig

5) "Sycka va' att pipa' *Måle*," sa' *han*, som *tröva*
med från *Talset.*

1751

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSARKIV15
II, 115
15Uppt. av *Bunde Banderjen*Anmärkingar: *a, b, c, d, e*efter *Karl E. Klägg*i *Sundsvall*

a, "De 'ā' bra, som de 'ā', sa' kura, som hade
ell i häret.

b, "De 'rōi me' inte," sa' kuffaren, ju kunn' bet
sa i träbenet

c, "På kuse," sa' Skövalund.

d, "De' bli väl när rä," sa' koringen, ju man
gräddt plättar på pottraven.

e, "Den Turkert, nog på dej," sa' Tok-Stina. (Nacke turjet
sket nyfötrade luntjet på sig utan att låta det Turkert).